

Sygn. akt III Ca 880/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Protokolant Justyna Chojecka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko M. C. i K. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego M. C.

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 22 grudnia 2015 r., sygn. akt I C 184/15

- 1. sprostować w zaskarżonym wyroku oznaczenie powoda w ten sposób, że jest nim (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.;**
- 2. oddalić apelację;**
- 3. zasądzić od pozwanego M. C. na rzecz powoda (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 880/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. żądał zasądzenia na jego rzecz solidarnie od pozwanych M. C. i K. C. kwoty 9 008,44 zł, z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty

7 388,38 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami

od kwoty 1 617,06 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a ponadto zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie twierdził, że zobowiązanie wchodzi w skład spadku nabytego przez pozwanych po spadkodawcy J. C., który nie wywiązał się z zawartej

z (...) Bank S.A. umowy kredytu, ponadto że nabył od tego Banku w drodze cesji dochodzone należności.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Zamościu sporządził w dniu 8 12 2014r. nakaz zapłaty, w którym polecił pozwanym zapłacić solidarnie powodowi dochodzone należności.

Pozwani P. C. i K. C. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wnosili o oddalenie powództwa, oraz o zwrot kosztów procesu.

Podnieśli zarzut niewłaściwości miejscowej oraz zarzut przedawnienia, zakwestionowali wysokość dochodzonego roszczenia.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 22 12 2015r. zasądził od pozwanego M. C. na rzecz powoda kwotę 9 005,44zł z umownymi odsetkami od kwoty 7 388,38 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia 4 12 2014r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1 617,06 zł od dnia 4 12 2014 r., oddalił powództw w stosunku do K. C. oraz orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 6 k.c. i wskazał, iż powód wykazał wystąpienie faktów przemawiających za słuszością dochodzonych roszczeń, zatem to pozwanego obarczał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających oddalenie powództwa. Stwierdził, iż roszczenia z umowy pożyczki nie są świadczeniami okresowymi i bieg przedawnienia należało liczyć od dnia wymagalności zobowiązania, tj. od dnia 10 09 2008r. Bieg terminu przedawnienia został przerwany przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko J. C., następnie przez złożenie wniosku w dniu 31 12 2010r. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej w dniu 23 12 2013r. Termin przedawnienia wobec pozwanego M. C. zaczął biec od nowa od dnia 17 03 2014r. i został przerwany przez wniesienie pozwu, natomiast w stosunku do K. C. terminie przedawnienia upłynął skutecznie. Za chybiony uznał zarzut kwestionujący zasadność naliczenia odsetek karnych. Stwierdził, iż strona pozwana nie udowodniła błędności ich naliczenia. O odsetkach Sąd orzekł w oparciu regulację art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany M. C.**, który wnosił o jego zmianę i oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, bądź uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu za obie instancje.

Zarzucił, że przy ferowaniu skarżonego orzeczenia naruszono regulację:

- art. 6 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód udowodnił fakty przemawiające za zasadnością dochodzonego przez niego roszczenia pieniężnego, co w konsekwencji skutkowało nieuprawnionym przrzuceniem ciężaru dowodu na pozwanego M. C. i przyjęciem, że to na pozwanym, spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających oddalenie powództwa, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie dawał podstaw do uznania, że powód wykazał zasadność jak i wysokości dochodzonego roszczenia pieniężnego;
- art. 123 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez nieprawidłowe uznanie, że z treści pisma procesowego pozwanych z dnia 23 06 2015r. wynika, iż powództwo w stosunku do pozwanego M. C. zostało uznane co do kwoty 5 526,94 zł, w sytuacji gdy treść wspomnianego pisma nie pozwala na poczynienie tego rodzaju ustalenia, a nadto pozwany M. C. od samego początku toczącego się postępowania kwestionował istnienie wierzytelności powoda zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, natomiast wszelkie propozycje ugodowe składane powodowi przez pozwanego jeszcze

na etapie przesądowym miały wyłącznie charakter informacyjny – zmierzający do polubownego zakończenia zaistniałego sporu
i nie stanowiły uznania długu;

- art. 481 § 1 k.c. poprzez dokonanie błędnego wyliczenia odsetek od kwoty niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki,

Zarzucił ponadto nieuprawnione w okolicznościach faktycznych sprawy:

- nieuwzględnienie przez Sąd I instancji wskazywanych przez pozwanego M. C. nieprawidłowości w sposobie wyliczenia odsetek przez powoda, które to nieprawidłowości pozwany udokumentował stosownym wyliczeniem;
- przyjęcie przez Sąd I instancji, że pozwany M. C. nie kwestionował wysokości należności z tytułu niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki oraz faktu naliczenia odsetek maksymalnych w sytuacji gdy pozwany w toku postępowania sądowego wielokrotnie i konsekwentnie wskazywał, że roszczenie powoda jest rażąco wygórowane i zostało określone błędnie.

W uzasadnieniu podniósł, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do uznania, że powód zgodnie z przepisem art. 6 k.c. udowodnił fakty przemawiające za zasadnością dochodzonego przez niego roszczenia. Podkreślił także, iż powód nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia.

W odpowiedzi na apelację **powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.** wniósł o oddalenie apelacji jako bezzasadnej oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia przyjmując, iż mają one źródło w umowie zawartej w dniu 9 06 2008r. przez J. C. z (...) Bank S.A., a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Trafnie apelacja zarzuca, że Sąd pierwszej instancji ferując zaskarżony wadliwie uznał, iż doszło do formalnego uznania przez pozwaną częśći powództwa w rozumieniu regulacji art. 213 § 2 k.p.c., co jednak nie miało wpływu na wynik sprawy (poniżej).

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia nie były kwestionowane w apelacji.

Mają one podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wiarygodnych źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna jest logiczna i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i ma umocowanie w przywołanych

w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku regulacjach prawnych, a Sąd odwoławczy ją podziela (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Pozwani są spadkobiercami J. C. i ponoszą odpowiedzialność z

a zaciągnięte przez niego zobowiązania, w tym także za nie wykonane zobowiązania powstałe w wyniku przedmiotowej umowy kredytu.

Pozwany nie kwestionuje w apelacji oceny prawnej Sądu Rejonowego podniesionego przez pozwanych zarzutu przedawnienia dochodzonych roszczeń (Sąd odwoławczy ocenę tę podziela).

W konsekwencji tego sama zasadność dochodzonych roszczeń na obecnym etapie postępowania nie jest już negowana.

Wbrew zarzutom apelacji w sposób prawidłowy została także wykazana

przez powoda wysokość dochodzonych należności, która ma oparcie w przedłożonym przez niego ich wyliczeniu (zawarte w piśmie procesowym powoda z dnia 13 07 2015r. wyliczenia w odniesieniu do rodzaju naliczanych odsetek, wysokość przyjętych stóp procentowych oraz okresy ich naliczania nie były kwestionowane przez pozwanych, kwestionowano podstawę ich naliczenia; oświadczenie złożone na rozprawie w dniu 14 12 2015r.; k- 140).

Zagadnienie to zostało w sposób logiczny i przekonujący wyjaśnione

przez Sąd Rejonowy.

Jego wyjaśnienia znajdują bowiem oparcie w przedłożonych przez powoda wyliczeniach, a przy ocenie tego zagadnienia umknęło uwadze skarżącego – na co słusznie zwraca uwagę powód w odpowiedzi na pozew- że przed umorzeniem egzekucji kwota kapitału była wyższa i wynosiła 8.193,14zł (wynika to z bankowego tytułu egzekucyjnego), zaś wyegzekwowana przez Komornika i przekazana wierzycielowi kwota została zaliczona tylko na poczet należności głównej, przez co nie zostały wyegzekwowane należne powodowi od pozwanych odsetki od należności głównej

za okres do umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Ostatecznie znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku

i apelacja skarżącego jest bezzasadna w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c., co z mocy tej regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Resumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804) biorąc pod uwagę, iż pozwany uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i powinien zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Leszek Dąbek